

WIECZÓR JANA PAWŁA II

„Szukałem was, a teraz przysłiście do mnie”

Czerwiec 2006

12

„Wieczór Jana Pawła II” w miesiącu czerwcu przypada w szczególnym dniu, jakim jest wigilia Zesłania Ducha Świętego. Spotkanie jest więc także czuwaniem na modlitwie i refleksji przed tą wielką uroczystością (na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl znajduje się propozycja poszerzonego „Wieczoru” zawierającego więcej modlitw i śpiewów do Ducha Świętego).

TRZYMAJMY SIĘ NIEWZRUSZENIE NADZIEI

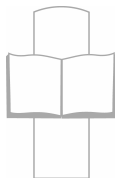
Zapalenie świecy i „Apel Jasnógórski”.

PROWADZĄCY: Trwamy w dziękczynieniu za pielgrzymkę Ojca Świętego Benedykta XVI do naszej Ojczyzny. Umocnieni w wierze chcemy tym gorliwiej podejmować nasze zadania. Spełniamy je w mocy Ducha Świętego, który został nam dany. Pamiętając o tym, iż rytm życia Sługi Bożego Jana Pawła II był zawsze związany z rytmem życia Kościoła i że jego nauczanie skupiało się na sprawach, którymi Kościół żył w danym momencie, pragniemy i my na naszych spotkaniach pochylić się nad tematyką aktualnego programu duszpasterskiego Kościoła w Polsce. Jego hasło przewodnie brzmi: „Przywracajmy nadzieję ubogim”. Podczas dzisiejszego spotkania pragniemy zadać sobie pytania: Czym jest nadzieja? Jak ją rozumiał Jan Paweł II? Jaka jest nasza nadzieja?

Prośmy Ducha Świętego o dar mocnej nadziei. Niech On uczyni nas świadkami nadziei wobec braci. Z ufnością wzywajmy wstawiennictwa Maryi, zawsze posłusznej natchnieniom Ducha Świętego, aby nauczyła nas tej postawy.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń do Ducha Świętego, np. „Przybądź Duchu Święty”.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Czytanie z Listu do Hebrajczyków: „Mamy więc, bracia, pewność, iż wejdziemy do Miejsca Świętego przez krew Jezusa. On nam zapoczątkował drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje. Mając zaś kapłana wielkiego, który jest nad domem Bożym, przystąpmy z sercem prawym, z wiarą pełną, oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła świadomego i obmyci na ciele wodą czystą. Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę” (Hbr 10, 19-23).

PROWADZĄCY: Co to znaczy trzymać się niewzruszenie nadziei? Takie pytanie rodzi się po wysłuchaniu słów listu do Hebrajczyków. Autor listu wyjaśnia, że trzeba mieć niewzruszoną nadzieję, gdyż „godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę”. Bóg dał nam obietnicę i jej dotrzymuje. Jednak zaufanie do Niego jest stale wystawiane na próbę. Często się chwieje. Do naszego serca wkrada się lęk i zwątpienie. Dziś chcemy wsłuchać się w teksty Ojca Świętego Jana Pawła II, wielkiego świadka nadziei, by nasze serce napełniło się pokojem, a nasza nadzieja się umocniła. Po każdym tekście pozostaniemy w chwili ciszy i w modlitwie.

LEKTOR: Z encykliki *Evangelium vitae* (25): „Krew Chrystusa objawia, jak wielka jest miłość Ojca, a zarazem ukazuje, jak cenny jest człowiek w oczach Boga i jak ogromna jest wartość jego życia. Przypomina nam o tym apostoł Piotr: „Wiecie bowiem, że z waszego, odziedziczonego po przodkach złego postępowania zostaliście wykupieni nie czymś przemijającym, srebrem lub złotem, ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zmazy” (1 P 1, 18-19) (...). Z krwi Chrystusa wszyscy ludzie czerpią również moc do działania w obronie życia. *Ta właśnie krew jest najmocniejszym znakiem nadziei*, a wręcz fundamentem absolutnej pewności co do tego, że zgodnie z Bożym zamysłem życie zwycięży. «A śmierci już odtąd nie będzie» — woła donośny głos wychodzący od tronu Bożego w niebiańskim Jeruzalem (Ap 21, 4). Zaś św. Paweł zapewnia nas, że dzisiejsze zwycięstwo nad grzechem jest znakiem i zapowiedzią ostatecznego zwycięstwa nad śmiercią, kiedy to sprawdzą się słowa, które zostały napisane: «Zwycięstwo pochłonęło śmierć. Gdzież jest, o śmierci, twoje zwycięstwo? Gdzież jest, o śmierci, twój oścień?» (1 Kor 15, 54-55)”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa” lub „Jezu, ufam Tobie” lub inny śpiew.

LEKTOR: Z adhortacji apostołskiej *Pastores gregis* (3): „Tam, gdzie brak nadziei, sama wiara podawana jest w wątpliwość. Zanik tej cnoty pociąga za sobą również osłabienie miłości. Nadzieja, szczególnie w czasach wzrastającego niedowierzania i obojętności, jest bowiem ważną podporą dla wiary i skutecznym bodźcem dla miłości. Bierze swoją moc z pewności, że Bóg pragnie powszechnego zbawienia (por. *1 Tm* 2, 3), oraz z ciągłej obecności Pana Jezusa, *Emmanuela* - Boga zawsze z nami, aż do skończenia świata (por. *Mt* 28, 20)”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa” lub „Jezu, ufam Tobie” lub inny śpiew.

LEKTOR: Z orędzia Jana Pawła II na XXXI Światowy Dzień Pokoju: „Duch nadziei działa w świecie. Jest obecny w działaniu tych, którzy służą bezinteresownie odrzuconym i cierpiącym, którzy przyjmują imigrantów i uchodźców, którzy odważnie sprzeciwiają się dyskryminacji jednostek albo całych społeczności z powodów etnicznych, kulturowych czy religijnych; jest obecny zwłaszcza w wielkodusznym działaniu tych, którzy cierpliwie i nieustraszenie dążą do umocnienia pokoju i pojednania między dawnymi przeciwnikami i wrogami. Oto znaki nadziei, które stanowią zachętę do poszukiwania sprawiedliwości wiodącej do pokoju!

Sercem ewangelicznego orędzia jest Chrystus - Pokój i Pojednanie dla wszystkich. Niech Jego oblicze rozjaśnia drogę ludzkości”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa” lub „Jezu, ufam Tobie” lub inny śpiew.

LEKTOR: Z adhortacji *Ecclesia in Europa* (18): „Na fundamencie wyznania wiary rodzi się w naszych sercach i na naszych ustach „radosne (...) wyznanie nadziei: Ty, o Panie zmartwychwstały i żywy, jesteś wiecznie nową nadzieją Kościoła i ludzkości; Ty jesteś jedyną i prawdziwą nadzieją człowieka i historii; Ty jesteś «pośród nas nadzieją chwały» (por. Kol 1,27) w tym życiu i po śmierci. W Tobie i z Tobą możemy dotrzeć do prawdy, nasze życie ma sens, wspólnota jest możliwa, a różnorodność może stać się bogactwem. W Tobie i z Tobą moc Królestwa działa w historii i pomaga w budowie ludzkiej społeczności, a miłość nadaje wysiłkom ludzkości nieprzemijającą wartość. Z Tobą i w Tobie ból może stać się drogą zbawienia, życie zwycięży śmierć, a stworzenie dostąpi udziału w chwale synów Bożych”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa” lub „Jezu, ufam Tobie” lub inny śpiew.

LEKTOR: Z przemówienia na lotnisku w Balicach (19.08.2002): „Niech światła padające z wieży łagiewnickiej świątyni, które przypominają promienie z obrazu Jezusa Miłosiernego, rzucają duchowy blask na całą Polskę: od Tatr do Bałtyku, od Bugu po Odrę i na cały świat! «Bóg bogaty w miłosierdzie!» (...) Życzę moim rodakom, aby potrafili przyjąć otwartym sercem to orędzie miłosierdzia i aby potrafili je nieść tam, gdzie ludzie potrzebują światła nadziei”.

WSZYSCY: Pozostają w ciszy, a potem śpiewają „Niech nas ogarnie łaska, Panie, Twa” lub „Jezu, ufam Tobie” lub inny śpiew.

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: (*Podsumowuje pierwszą część spotkania i wprowadza w drugą*). Dziękujemy Bogu za umocnienie naszej nadziei. Jest nam ona potrzebna w życiu osobistym, a także w posłudze wobec braci. Powinniśmy być apostołami nadziei. Mamy dzielić się nią z innymi, umacniać ich zaufanie do Boga i być przy nich w trudnych chwilach. W refleksję o nadziei wpisana jest także troska o zbliżenie ludzi do siebie. Gdy jeden drugiemu będzie pomagał, wzrośnie nadzieja ubogich. Zobaczą oni, że nie zostali sami ze swoimi problemami. Każdy z nas może wnieść swój wkład w pokonanie podziałów, jakie istnieją między ludźmi. Jest ich tak wiele.

LEKTOR: Z homilii Jana Pawła II podczas Eucharystii dla rodzin (Rijeka, 8.06.2003): „Dzisiejsze społeczeństwo jest dramatycznie podzielone i zwaśnione. I właśnie dlatego tak bardzo sfrustrowane. Chrześcijanin jednak nie poddaje się zmęczeniu i bezczynności. Bądźcie ludem nadziei! Bądźcie ludem, który się modli: «Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i tchnij na tych pobitych, aby ożyli» (Ez 37, 9). Bądźcie

ludem wierzącym w słowo, które zostało do nas powiedziane przez Boga i wypełniło się w Chrystusie: «Udzielę wam mego ducha, będziecie ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan, to powiedziałem i wykonam» (Ez 37, 14). Pragnieniem Chrystusa jest, aby wszyscy stanowili jedno w Nim, aby we wszystkich była pełnia Jego radości (por. J 15, 11; 17, 13). To pragnienie wyraża On również dziś, odnośnie do Kościoła, którym jesteśmy my. Dlatego wraz z Ojcem zesał On Ducha Świętego. Duch nieustrudzenie działa, aby przezwyciężyć wszelkie rozproszenie i scalić to, co rozdarte”.

PROWADZĄCY: Prośmy Ducha Świętego o dar przemiany wewnętrznej. Prośmy z ufnością o scalenie tego, co rozdarte. Prośmy także we wszystkich intencjach, które nosimy w sercach i które polecili nam nasi bliscy. Powtarzajmy (śpiewając): Niech zstąpi Duch Twój, i odnowi ziemię!

LEKTORZY:

- Ojcze, pomóż nam żyć w zgodzie i pojednaniu;
- Ojcze, usuń z naszych serc złość i napełnij je dobrocią;
- Ojcze, daj nam ducha zgody i przebaczenia;
- Ojcze, odnow oblicze ziemi mocą Twego Ducha;

PROWADZĄCY: Ojciec niebieski daje nam, swoim dzieciom, Ducha Świętego. Daje nam Ducha miłości i przyjaźni, Ducha pokoju i zgody. W tym Duchu zawierzamy Mu nasze życie. Śpiewajmy trzymając się za ręce. Słowami modlitwy Pańskiej prośmy o dar jedności dla całego świata.

WSZYSCY – odmawiają „Ojciec nasz” i śpiewają pieśń, np.: „Nie lękajcie się” (o godzinie 21.37 następuje chwila cichej modlitwy).

PROWADZĄCY: Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwała Krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierzając całkowicie Twojemu miłosierdziu i wstawiennictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa, Dobrego Pasterza, wskazując na świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją, że Twój Sługa papież Jan Paweł II, zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Prowadzący wprowadza w liturgię niedzieli i podaje końcowe ogłoszenia.

Błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: „Barka”.

(W Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach uczestnicy są zachęcani do przyjęcia ognia miłosierdzia).

Opracowanie: Anna Wróbel. Współpraca: zespół. Redakcja: ks. St. Szczepaniec

Informacja: <http://totustuus.janpawel2.pl>; Kontakt: totustuus@janpawel2.pl

Wydawnictwo św. Stanisława BM Archidiecezji Krakowskiej, 31-101 Kraków, ul. Straszewskiego 2, tel. (012) 429 52 17, 62 88 218, e-mail: wydawnictwo@stanislawbm.pl